

количника, Донтов систем (Victor D'Hondt), Баденски систем, Херов и Нимејеров.

Систем изборног количника се примењује тако што се укупан број добијених гласова (изашлих бирача) у изборној јединици дели са бројем представника који се бира у тој изборној јединици и тако се добија изборни количник. С тим количником се онда дели број добијених гласова сваке листе, тако да колико се пута тај количник садржи у броју гласова сваке листе, толико ће она и да добије посланичких мандата. Нпр. у изборној јединици која бира 10 представника гласало је 500.000 бирача па би изборни количник био 50.000 ($500.000:10$). Ако на изборима учествују листа А која је добила 250.000 гласова листа Б која је добила 200.000 гласова, и листа В која је добила 50.000 гласова, применом овог система листа А добија 5 мандата ($250.000:50.000$), листа Б четири мандата ($200.000:50.000$) и листа В 1 мандат ($50.000:50.000$) што не би био случај у већинском систему по коме би сви мандати припали листи А која је добила највећи број гласова. На овом примеру ради лакшег рачунања број добијених гласова (када се подели са количником) даје целе мандате, што у пракси није случај, јер рецимо код листе А је могло да буде 252.000 гласова, листе Б 201.000 или листе В 50.500 гласова и сл. Зато, иако правичан и школски гледано, математички тачан, и овај систем није најидеалнији јер се дешава да се његовом применом не могу расподелити сви мандати као и да се на листама појави остатак гласова који није довољан за освајање још једног мандата. За Слободана Јовановића је очигледно да ти преостали мандати не могу да се расподеле по изборном количнику, већ по остатку гласова и од могућих решења он сматра да је најправичније оно које те нерасподељене мандате дели по начелу највећег остатка. У случају да преостане један мандат, он би се доделио листи са највећим остатком гласова, а уколико би преостало више мандата, онда би се они расподелили на листе сразмерно остатку гласова, односно у крајњој линији у сразмери са освојеним гласовима.

Д'Онтов систем (систем највећег количника) је данас прилично распрострањен и примењује се у великом броју изборних система – па и код нас, а добио је име по белгијском математичару Д'Онту који га је открио и под чијим именом је први пут примењен у Белгији 1899. године. Он је успешнији у израчунавању изборног количника јер отклања слабости начела највећег остатка које је примењено (у претходном систему) у